

УДК 378.14

Арінушкіна Н.С., Грищенко Т.М., Левін Д.В.,

м. Харків, Україна

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

В умовах глобальних змін у світовій системі господарювання та зміни парадигм соціально-економічного розвитку освітня система, яка забезпечує процеси відтворення інформації та знань, як основних факторів сучасного виробництва, покликана формувати інформаційне суспільство і в сукупності з економікою знань основу становлення розвиненого суспільства.

Останнім часом у вищих навчальних закладах України відбуваються значні зміни у підготовці та навчанні здобувачів, оскільки виникла потреба навчання студентів за допомогою використання технології дистанційного навчання, коли обмін інформацією між викладачем та здобувачами відбувається на відстані із застосуванням комп'ютерних та інтернет технологій. Під час дистанційного навчання здобувач займається самостійно за розробленою програмою, переглядає записи вебінарів, вирішує завдання, консультується з викладачем в онлайн-чаті та періодично надсилає йому на перевірку свої роботи.

Застосування інформаційних технологій дозволяє збільшити обсяг навчальної інформації за мінімізації

економічних витрат, підвищити мотивацію до вивчення предметів за спеціальністю, створити умови для індивідуального підходу до навчання, що сприятиме удосконаленню процесу підготовки майбутніх фахівців.

Разом з тим, розглядаючи навчання у вищому навчальному закладі, необхідно розуміти, що очна форма навчання є найбільш ефективною, оскільки відбувається комунікація між викладачем та здобувачем, при цьому викладач впливає на здобувача.

Дистанційне навчання може доповнити класичні методики навчання оцінюванням, спрямованим на особисті досягнення кожного здобувача, знайти недоліки в освоєнні практичного та теоретичного матеріалу. Головною метою є заповнення прогалин у підготовці здобувачів та стимулювання поліпшення їх власних результатів.

Сьогодні існують такі види дистанційного навчання:

– відеоконференцз'язок (зустріч, на якій два або більше учасників використовують відео для підключення через Інтернет, незалежно від того, де вони знаходяться);

– гібридна дистанційна освіта (здобувачі отримують встановлені терміни для виконання завдань та іспитів, після чого працюють у своєму власному темпі, підтримують контакт зі своїм викладачем та надають роботу на перевірку);

– відкритий розклад онлайн-курсів (цей вид дистанційного навчання підходить для самостійного навчання, надає здобувачам більшої свободи, але потребує значної

самодисципліни та мотивації, використовуючи онлайн-підручники, дошки оголошень, електронну пошту);

– фіксовані онлайн-курси (здобувачі заходять на навчальний сайт за розкладом та виконують заплановані заняття у певному темпі. Онлайн-курси з фіксованим часом заохочують взаємодію здобувачів, але обмежують можливість самостійної роботи).

При дистанційному навчанні є проблема об'єктивного оцінювання знань. Для цього дуже важливо правильно розробити та налагодити систему перевірки отриманих знань. Даний вид навчання буде стимулювати до самостійної позаурочної діяльності та саморозвитку, що підвищить рівень знань – випускників вищих навчальних закладів.

Викладач при дистанційному навчанні отримує можливість здійснювати обмін знаннями та вміннями, проводити тестування, ставити завдання, викладати необхідний матеріал для здобувачів.

Також важливо, при дистанційному навчанні зберегти зворотній зв'язок здобувача з викладачем. Онлайн заняття можна проводити за допомогою консультацій, дискусій, пізнавальних ігор, тощо. Дистанційне навчання має доповнювати очне навчання, а не замінювати його.

Нові інформаційні та комунікаційні технології стали надзвичайно привабливими для навчання, забезпечують вільний доступ до бібліотек і інших інформаційних ресурсів та дозволяють постійно оновлювати навчальні матеріали.

До переваг дистанційного навчання можна віднести: підвищення самодисципліни, можливість вільного вибору дисциплін, можливість адаптувати дистанційне навчання до різноманітних освітніх потреб здобувачів, вільний доступ до освіти через Інтернет, доступність, зв'язку із іншими навчальними закладами. Таким чином, відбувається перехід від пасивного навчання до самостійного активного, від групового – до індивідуального підходу, від паперового – до електронного носія інформації. Використовується новий ресурс інформації - Інтернет, що в 21 столітті з прискоренням прогресу розвитку, є важливим фактором для отримання високого рівня професіоналізму, як додаткового джерела здобуття освіти. Сучасні методики дистанційного навчання повинні досягти успіху і зайняти своє місце у вищих навчальних закладах.

Література:

1. Дистанційна освіта. Освітній портал. URL: <http://www.osvita.org.ua/distance/> (дата звернення 10.02.2023).
2. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. Київ: КПП, 2000. 12 с.
3. Переваги дистанційної освіти в Україні. URL: <http://www.forest.lviv.ua/statti/distance.html> (дата звернення 18.10.2023).
4. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки. Київ, 2020. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2020/09/25/rozvitkuvishchoiosviti-v-ukraini-02-10-2020.pdf>